

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาที่อยู่มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครกับมหาวิทยาลัยภูมิภาค

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงและสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จากนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 500 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเอง โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน คือตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ด้านลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับค่านิยมทางเพศ ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ แบบสอบถามได้รับการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 ท่าน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำเครื่องมือมาปรับปรุงแก้ไขให้มีความตรงตามเนื้อหา และความเหมาะสมทางภาษา จากนั้นนำไปทดลองใช้กับนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 30 คน ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามโดยวิธีของครอนบาคได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ .78 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สำหรับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร และส่งทางไปรษณีย์สำหรับมหาวิทยาลัยในภูมิภาค ได้รับแบบสอบถามกลับมา 478 คน เป็น ชาย 164 คน หญิง 314 คน คิดเป็นร้อยละ 95.6 จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป (เอส พี เอส เอส) SPSS for windows 8.0 โดยทำการวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที่

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะประชากร เศรษฐกิจ และสังคม

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 478 คน โดยจำแนกตามมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค ซึ่งได้นักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร จำนวน 187 คน คิดเป็น ร้อยละ 39.1 และนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค มีจำนวน 291 คน คิดเป็น ร้อยละ 60.9 มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีนักศึกษาชาย จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 ในภูมิภาคมีนักศึกษาจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 61 และมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครมีนักศึกษาหญิง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 39.5 ในภูมิภาคมีนักศึกษาหญิง 190 คนคิดเป็นร้อยละ 60.5 ค่าใช้จ่ายรายเดือนที่ได้รับส่วนมากอยู่ระหว่าง 3,001-4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.1 โดยที่เพศชายและ

เพศหญิงได้รับค่าใช้จ่ายเท่ากัน คือ ร้อยละ 34.1 ส่วนสภาพที่พักอาศัยของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในหอพัก
รวมชาย - หญิง คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมาคือ อยู่กับบิดามารดา ร้อยละ 19.6

2. ค่านิยมทางเพศ

นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 90.8 มีค่านิยมทางเพศอยู่ในเชิงบวก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับ
ค่านิยมเท่ากับ 3.52 และมีค่านิยมทางเพศในเชิงลบ ร้อยละ 9.2 โดยพบว่านักศึกษามีค่านิยมในเชิงบวก
ดังนี้

- ผู้ชายต้องการคู่สมรสที่เป็นสาวพรหมจรรย์
- หญิงชายไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
- การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถ

ในด้านเพศ

- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของหญิงไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย
- การเสียตัวของหญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย
- การรักษาความบริสุทธิ์ของหญิงเป็นสิ่งสำคัญ
- การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เป็นการระบายความเครียดที่ปลอดภัย
- หญิงหรือชายที่มีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ
- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานแสดงถึงความจริงใจที่มีต่อกัน
- หญิงหรือชายที่เปลี่ยนคู่นอนหลายคนถือว่าเป็นผู้ที่เก่งและมีความสามารถ
- การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อเป็นการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น
- ควรใช้ถุงยางอนามัยเฉพาะหญิง/ชายบริการทางเพศเท่านั้น
- ความไม่ตั้งใจและขาดการป้องกันในการมีเพศสัมพันธ์เป็นสาเหตุของการ

ตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมและต้องการทำแท้ง

- นักเรียน/นักศึกษาที่ทำแท้งเนื่องจากกลัวผู้ปกครองจะทราบเรื่องการตั้งครรภ์หรือ

อับอายผู้อื่น

- หญิงสาวที่ตั้งครรภ์เนื่องจากถูกข่มขืนควรทำแท้งได้หากหญิงผู้นั้นยินยอม
- การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันปลอดภัยจากการติดเชื้อหรือ

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ค่านิยมที่มีทิศทางลบที่พบในกลุ่มนักศึกษามีดังนี้

- การมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน
- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ซึ่งยอมรับกันได้
- การขึ้นครุครั้งแรกกับหญิงบริการถือเป็นเรื่องปกติของชายไทย

- การมีคู่รักหลายคนในเวลาเดียวกันทำให้มีโอกาสเลือกคู่ครองได้ดี
- การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักทำให้ลดอัตราเสี่ยงจากโรคเอดส์
- การถูกเนื้อต้องตัวกับคู่รักเป็นสิ่งที่ทำได้
- การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ทำให้ความรู้สึกลดลง
- การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ
- การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกตื่นเต้นขณะมีเพศสัมพันธ์

การเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง พบว่านักศึกษามีค่านิยมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อความดังต่อไปนี้

- ผู้ชายต้องการคู่สมรสที่เป็นสาวพรหมจรรย์
- หญิงชายไม่ควรจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
- การมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นการแสดงออกทางความรักที่มีต่อกัน
- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ซึ่งยอมรับกันได้
- การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถ

ในด้านเพศ

- การเสียตัวของหญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย
- การมีคู่รักหลายคนในเวลาเดียวกันทำให้มีโอกาสเลือกคู่ครองได้ดี
- การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักทำให้ลดอัตราเสี่ยงจากโรคเอดส์
- การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายความเครียดที่ปลอดภัย
- หญิงหรือชายที่มีคู่รักหลายคนในเวลาเดียวกัน เป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ
- การถูกเนื้อต้องตัวกับคู่รักเป็นสิ่งที่ทำได้
- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานแสดงถึงความจริงใจที่มีต่อกัน
- หญิงหรือชายที่เปลี่ยนคู่นอนหลายคนถือว่าเป็นผู้ที่เก่งและมีความสามารถ
- การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ทำให้ความรู้สึกลดลง
- การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อเป็นการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น
- ควรใช้ถุงยางอนามัยเฉพาะหญิง/ชายบริการทางเพศเท่านั้น
- การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ
- การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกตื่นเต้นขณะมีเพศสัมพันธ์
- นักเรียน/นักศึกษาที่ทำแท้งเนื่องจากผู้ปกครองจะทราบเรื่องการตั้งครรภ์หรือ

อับอายผู้อื่น

- การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันปลอดภัยจากการติดเชื้อหรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ส่วนค่านิยมทางเพศที่พบว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ มีในข้อความดังต่อไปนี้

- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของหญิงไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย
- การรักษาความบริสุทธิ์ของหญิงไทยเป็นสิ่งสำคัญ
- การขึ้นครุครั้งแรกกับหญิงบริการถือเป็นเรื่องปกติของชายไทย
- ความไม่ตั้งใจและขาดการป้องกันในการมีเพศสัมพันธ์เป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์ที่ไม่พร้อมและต้องการทำแท้ง
- หญิงสาวที่ตั้งครรภ์เนื่องจากถูกข่มขืนควรทำแท้งได้หากหญิงผู้นั้นยินยอม

การเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครกับมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครและนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในภูมิภาค มีค่านิยมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีในข้อความดังต่อไปนี้

- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานแสดงถึงความจริงใจที่มีต่อกัน
- การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ทำให้ความรู้สึกลดลง
- การใช้ถุงยางอนามัยเพื่อเป็นการคุมกำเนิดอย่างเดียวเท่านั้น
- ควรใช้ถุงยางอนามัยเฉพาะหญิง/ชายบริการทางเพศเท่านั้น

ในส่วนค่านิยมทางเพศที่ไม่พบว่ามีแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีในข้อความดังต่อไปนี้

- ผู้ชายต้องการคู่สมรสที่เป็นสาวพรหมจรรย์
- หญิงชายไม่ควรจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
- การมีเพศสัมพันธ์ถือเป็นการแสดงออกทางความรักที่มีต่อกัน
- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ซึ่งยอมรับกันได้
- การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถ

ในด้านเพศ

- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของหญิงไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมไทย
- การเสียตัวของหญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย
- การขึ้นครุครั้งแรกกับหญิงบริการ ถือเป็นเรื่องปกติของชายไทย

- การมีคู่รักหลายคนในเวลาเดียวกันทำให้มีโอกาสเลือกคู่ครองได้ดี
- การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักทำให้ลดอัตราเสี่ยงจากโรคเอดส์
- การรักษาความบริสุทธิ์ของหญิงไทยเป็นสิ่งสำคัญ
- การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นการระบายความเครียดที่ปลอดภัย
- หญิงหรือชายที่มีคู่รักหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ
- การถูกเนื้อต้องตัวกับคู่รักเป็นสิ่งที่ทำได้
- การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานแสดงถึงความจริงใจที่มีต่อกัน
- การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ
- การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ทำให้รู้สึกตื่นเต้นขณะมีเพศสัมพันธ์
- ความไม่ตั้งใจและขาดการป้องกันในการมีเพศสัมพันธ์เป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์

ที่ไม่พร้อมและต้องการทำแท้ง

- นักเรียน/นักศึกษาที่ทำแท้งเนื่องจากผู้ปกครองจะทราบเรื่องการตั้งครรภ์หรือ
อับอายผู้อื่น
- หญิงสาวที่ตั้งครรภ์เนื่องจากถูกข่มขืนควรทำแท้งได้หากหญิงผู้นั้นยินยอม
- การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักศึกษาด้วยกันปลอดภัยจากการติดเอดส์หรือ
โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาทั้งหมด

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์มากที่สุดคือ ร้อยละ 78.5 รองลงมาคือ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 74.5 และการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ร้อยละ 52.9

3.1 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาชาย

ผลการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาชาย พบว่ามีการเที่ยวสถานเริงรมย์มากที่สุดคือ ร้อยละ 85.4 รองลงมาคือ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 83.5 และการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ร้อยละ 82.3

3.2 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาหญิง

ผลการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาหญิง พบว่ามีการเที่ยวสถานเริงรมย์มากที่สุดคือ ร้อยละ 74.8 รองลงมาคือ การใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ร้อยละ 62.4 และ การแต่งกายล่อแหลม ร้อยละ 31.

3.3 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับค่าใช้จ่ายรายเดือนที่ได้รับของนักศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาชายที่ได้รับค่าใช้จ่ายรายเดือนไม่เกิน 2,000 บาท เคยใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกลงทางเพศ ร้อยละ 8.1 รองลงมาคือนักศึกษาชายที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 6.6 และนักศึกษาชายที่เที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 6.0

ค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 2,001 - 3,000 บาท พบว่า นักศึกษาชายแต่งกายล่อแหลม ร้อยละ 35.1 รองลงมาคือนักศึกษาหญิงที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 30.6 และนักศึกษาหญิงที่เที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 29.8

ค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 3,001-4,000 บาท พบว่า นักศึกษาหญิงเคยแต่งกายล่อแหลม ร้อยละ 39.4 รองลงมาคือนักศึกษาชายที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 38.7 และนักศึกษาชายที่ใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกลงทางเพศ ร้อยละ 37.8

ค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 4,001-5,000 บาท พบว่า นักศึกษาชายเคยมีการเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 20.0 รองลงมาคือนักศึกษาหญิงที่แต่งกายล่อแหลม ร้อยละ 19.2 และนักศึกษาชายที่ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 19.0

ค่าใช้จ่ายรายเดือนมากกว่าหรือเท่ากับ 5,001 บาท พบว่า นักศึกษาหญิงใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกลงทางเพศ ร้อยละ 12.7 รองลงมาคือ การแต่งกายล่อแหลมและเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 12.1 และ 11.1 ตามลำดับ

4. การมีเพศสัมพันธ์

อัตราการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจำนวน 478 คน เคยมีเพศสัมพันธ์ 180 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 เป็นเพศชาย จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 64.0 และเป็นเพศหญิง จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9

อายุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่า อายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ อายุ 13 ปี และช่วงอายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมากที่สุดคือ อายุ 16-18 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 และอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 17.9 ปี

คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่า คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่คือคูรัก จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมาคือ เพื่อน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4

สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่า มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกส่วนใหญ่เนื่องมาจากความใกล้ชิด จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 โดยที่เพศชายมีสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมาจากสาเหตุอยากลอง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 สำหรับเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเพราะความใกล้ชิด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8

จำนวนครั้งของการมีเพศสัมพันธ์ในระยะ 3 เดือนที่ผ่านมา ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์นานๆ ครั้ง (1 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 11.9 รองลงมาคือ บ่อยครั้ง (1ครั้ง/สัปดาห์)

โดยเพศชายมีเพศสัมพันธ์นานๆ ครั้งมากที่สุดคือ ร้อยละ 20.7 รองลงมาคือ บ่อยครั้ง ร้อยละ 13.4 ส่วนเพศหญิงมีเพศสัมพันธ์มากที่สุดคือ ร้อยละ 9.9 รองลงมาคือนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 7.3

จำนวนคู่อุปสมถ์ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ พบว่า จำนวนคู่อุปสมถ์ที่พบสูงสุดคือ 4 คน แต่ส่วนใหญ่มีคู่อุปสมถ์เพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5

การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงหรือชายบริการทางเพศ พบว่า มีเพียงร้อยละ 13.4 ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้ง ร้อยละ 13.8

การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ ในระยะ 3 เดือนที่ผ่านมา ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์นานกว่าระยะ 3 เดือนที่กำหนด (6 เดือน-1 ปี) ร้อยละ 5.9 รองลงมาคือ ครั้งเดียวและนานๆ ครั้ง (1 ครั้ง/เดือน) ซึ่งพบว่าเท่ากันคือ ร้อยละ 5.0

การใช้ถุงยางอนามัยกับหญิงบริการทางเพศ ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ร้อยละ 13.8 รองลงมาคือไม่ใช้ ร้อยละ 5.2 และอื่นๆ ร้อยละ 4.6

การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่อุปสมถ์ ผลการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการใช้ถุงยางอนามัยบางครั้ง ร้อยละ 16.3 รองลงมาคือใช้ทุกครั้ง ร้อยละ 10.7 และไม่ใช้ ร้อยละ 9.6 โดยเพศชายมีการใช้บางครั้งคือ ร้อยละ 25.6 รองลงมาคือ ใช้ทุกครั้ง ร้อยละ 20.1 และไม่ใช้ ร้อยละ 17.1 ส่วนเพศหญิงมีการใช้บางครั้ง ร้อยละ 11.5 รองลงมาคือใช้ทุกครั้งและไม่ใช้เลยมีจำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 5.7

การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ พบว่า มีการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 โดยพบว่า เพศชายเคยดื่ม ร้อยละ 34.1 เพศหญิงเคยดื่ม ร้อยละ 11.5

ในระยะ 3 เดือนที่ผ่านมา พบว่า มีการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ นานๆ ครั้ง (1 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 9.4 รองลงมาคือดื่มครั้งเดียว ร้อยละ 7.1 โดยเพศชายพบว่ามีการดื่มนานๆ ครั้ง (1 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 17.7 รองลงมาคือดื่มครั้งเดียว ร้อยละ 10.4 ส่วนเพศหญิงมีการดื่มครั้งเดียว ร้อยละ 5.4 รองลงมาคือดื่มครั้งเดียว ร้อยละ 5.1

การคุมกำเนิด พบว่า จะมีการคุมกำเนิดทุกครั้ง ร้อยละ 18.6 ใช้เป็นบางครั้ง ร้อยละ 14.2 ไม่ใช้เลย ร้อยละ 3.6 วิธีการคุมกำเนิดที่ใช้ส่วนใหญ่คือ การใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 25.5 รองลงมาคือ ใช้การหลั่งอสุจินอกช่องคลอด ร้อยละ 18.2 ใช้ยาเม็ดคุมกำเนิด ร้อยละ 15.7

การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่า เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 2.7 โดยพบว่าเพศชายเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 7.3 และเพศหญิงเป็น ร้อยละ 0.3

การตั้งครรภ์หรือคู่อุปสมถ์ตั้งครรภ์ พบว่า ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีการตั้งครรภ์หรือคู่อุปสมถ์ตั้งครรภ์ ร้อยละ 5.0 และมีการทำแท้ง ร้อยละ 4.6

การอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุปผลการวิจัย เรื่องการศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ สามารถนำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ค่านิยมทางเพศ

จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก ร้อยละ 90.8 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า โดยส่วนใหญ่แล้วนักศึกษาหรือวัยรุ่นยังมีความรู้สึกรู้สึกดีเกี่ยวกับเรื่องเพศไปในทางที่ถูกต้องดีงาม ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการอบรมสั่งสอนของบิดามารดาหรือครูอาจารย์และรวมถึงวัฒนธรรมของสังคมไทยในเรื่องที่เกี่ยวกับเพศ ซึ่งยังคงมีอิทธิพลและยังเป็นบรรทัดฐานของสังคมไทยทั่วไป รวมถึงสังคมวัยรุ่นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชุติพร อินทรไพบุลย์ (2563: ก-ข) ที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีค่านิยมทางเพศในเชิงบวก ร้อยละ 69.4 และสุนนา ชมพูทวีป (2530: 31-36) ที่พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีเจตคติเกี่ยวกับเพศเชิงบวก และการศึกษาของสุกานดา สุวณิชชาติและสิรินุช คณานธิพงษ์ (2532: 26-39) ที่พบว่าทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างต่อเรื่องเพศอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ ศรันย์ เพ็ชรวิษา (2542: 45) ได้ศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมปลายในจังหวัดแม่ฮ่องสอนพบว่า ร้อยละ 77.9 เห็นด้วยว่ายังไม่ถึงเวลาที่นักเรียนจะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน

1.1 ค่านิยมทางเพศข้อที่นักศึกษาจำนวน ร้อยละ 90.8 มีความเห็นในเชิงบวกได้แก่

“ผู้ชายต้องการคู่สมรสที่เป็นสาวพรหมจรรย์” “การเสียตัวของหญิงถือเป็นเรื่องเสียหาย” และ “การรักษาความบริสุทธิ์ของหญิงเป็นสิ่งสำคัญ” จากการที่นักศึกษามีค่านิยมทางเพศในเรื่องดังกล่าวไปในทางบวก แสดงให้เห็นถึงการอบรมสั่งสอนของบิดามารดา ผู้ปกครอง รวมถึงขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมของไทยที่วัยรุ่นยังยึดถือเป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชุติพร อินทรไพบุลย์ (2536: 264) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่านิยมในเชิงบวกในเรื่องดังกล่าว และจากการศึกษาของ รัตนา ธนาพรสังสุทธิ์ (อ้างถึงใน กาญจนา ปฎิยุทธ, 2541: 38) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าผู้หญิงที่ดีควรรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนกว่าจะแต่งงาน และถือเป็นเรื่องเสื่อมเสียถ้าผู้หญิงจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานหรือนอกเหนือจากการแต่งงาน นอกจากนี้ การศึกษาของพวงพรรณ จันทร์ตรี (2539: 43) ที่ศึกษาค่านิยมเรื่องการรักษาพรหมจรรย์ของหญิงโสดในศูนย์การเรียนนอกโรงเรียนในเขตชุมชนแห่งหนึ่งของภาคกลาง ที่พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยที่ผู้ชายสมัยนี้ยังถือว่าความบริสุทธิ์ของหญิงเป็นสิ่งสำคัญ และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานให้ผลเสียมากกว่าผลดี ร้อยละ 76.0 และการศึกษาของ จริยา ชัยวิรัตน์ (2534: 74) ได้ศึกษาความเชื่อที่เกี่ยวกับเพศ การสมรส และการเกิดของนักเรียนหญิง

ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสตรี สังกัดกรมสามัญศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 80.3 ยังมีความเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องน่าอาย

ค่านิยมทางเพศที่นักศึกษาที่มีความเห็นไปในทิศทางบวกหรือไม่เห็นด้วยกับค่านิยมดังต่อไปนี้ คือ “การมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศหลายคนเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงความสามารถในด้านเพศ” “หญิงหรือชายที่มีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งที่น่าภูมิใจ” และ “หญิงหรือชายที่เปลี่ยนคู่นอนหลายคนถือว่าเป็นผู้ที่เก่งและมีความสามารถ” ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากวัยรุ่นยังยึดถือวัฒนธรรมอันดีของไทยซึ่งเป็นบรรทัดฐานของสังคมไทยรวมถึงสังคมวัยรุ่นด้วย หรือเกิดจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว ซึ่งพ่อแม่เป็นสิ่งแวดล้อมที่อยู่ใกล้ชิดและมีอิทธิพลต่อลูกมาก การที่พ่อแม่ได้ปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้แก่ลูกจะทำให้เด็กได้รับการสะสมแนวความคิดและสำนึกที่ดีงาม เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ก็จะมีความคิดคำนึงที่ดีถึงกฎเกณฑ์ของสังคม นอกจากนี้การระบาดของโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคร้ายแรงและมีการระบาดอยู่ในขณะนี้ โดยมีสาเหตุมาจากการสำส่อนทางเพศทำให้วัยรุ่นเกิดความกลัวไม่กล้าที่จะมีคู่นอนหลายคน หรือเกิดทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาเช่น การตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา และการทำแท้ง ทำให้ไม่เห็นด้วยกับค่านิยมทางเพศในเรื่องดังกล่าว ดังเช่นผลการศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีคู่นอนเพียงคนเดียว ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสรันย์ เพียรวิชา (2542:45) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับความสามารถที่จะมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหลายๆ คน และจากการศึกษาของกาญจนา ปฏิภูม (2541: 75) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่แน่ใจกับค่านิยมทางเพศในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเป็นการแข่งขันเพื่อแสดงอำนาจทางเพศ แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของจันทนัช ทองศิริ (2539) ที่พบว่ากลุ่มวัยรุ่นในจังหวัดน่านส่วนใหญ่มีคู่นอน 1-2 คน และปวีณา สายสูง (2541: 63) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีคู่นอน จำนวน 2-3 คน และจากการศึกษาของ สเนเด็น และเครเมอร์ (Snedden and Klemmer, 1992: 295-312) ศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยในประเทศไอร์แลนด์เหนือ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนคู่นอนมากกว่า 3 คน

1.2 ค่านิยมทางเพศที่นักศึกษาที่มีความเห็นในเชิงลบ มีจำนวน ร้อยละ 9.2 ได้แก่ “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นธรรมดาที่เป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน, การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ซึ่งยอมรับกันได้, การถูกเนื้อต้องตัวกับคู่อีกเป็นสิ่งทำได้ และการมีคู่อีกหลายคนในเวลาเดียวกันทำให้มีโอกาสเลือกคู่ครองได้ดี”

จากสภาพสังคมในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคโลกาภิวัตน์ อารยธรรมตะวันตกเข้ามาเผยแพร่อย่างรวดเร็วมีการติดต่อสื่อสารอย่างไร้พรมแดน เช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดูภาพยนตร์ลามก รวมถึงหนังสือไปต่างๆ ที่มีการจำหน่ายอย่างอิสระ จากปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ ทำให้วัยรุ่นมี

การเลียนแบบหรือปฏิบัติตามสื่อต่างๆ ที่ได้พบเห็นเหล่านั้น ทำให้สังคมในปัจจุบันวัยรุ่นมีค่านิยมและการแสดงออกถึงพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่เหมาะสมกับสังคมไทยมากขึ้น รวมถึงมีการเลียนแบบบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือบุคคลที่วัยรุ่นนิยมชมชอบ อย่างเช่น ดารา นักร้อง ต่างๆ ที่บางคนมีข่าวคราวในการมีคูรักรหลายคน มีการเปลี่ยนคูรักรบ่อยๆ และการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานแล้วเลิกกันไป ในภายหลังสามารถทำได้เป็นเรื่องปกติ ไม่ได้ถูกสังคมตำหนิหรือด่าทอ และยังเป็นบุคคลที่วัยรุ่นยอมรับชื่นชมต่อไป จากพฤติกรรมดังกล่าวอาจส่งผลให้วัยรุ่นมีการเลียนแบบหรือปฏิบัติตามได้ ซึ่งจะนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสุมนา ชมพูทวีป (2532: 46) ที่พบว่า นักเรียนชายควรมีประสบการณ์ทางเพศก่อนสมรส และจากการศึกษาของ จูฬรัตน์ ห้าวหาญ(2538: 23) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการร่วมเพศก่อนสมรสในเชิงบวก และพบว่ามีเคยมีการร่วมเพศมากที่สุด

ส่วนค่านิยมทางเพศในเชิงลบเรื่อง “การขึ้นครุครั้งแรกกับหญิงบริการทางเพศถือเป็นเรื่องปกติของชายไทย” อาจเนื่องมาจากวัฒนธรรมหรือสังคมในอดีตที่มีความแตกต่างระหว่างเพศของชายและหญิง โดยที่ให้ฝ่ายชายมีอิสระหรือบทบาทในเรื่องเพศมากกว่าหญิง ดังเช่นคำกล่าวที่ว่า “บุรุษเป็นเจ้าประเวณี หญิงเป็นแค่ผู้ปฏิบัติเท่านั้น” หรือ “ผู้ชายสามารถมีเมียหลายคนหรือออกหาความสุขนอกบ้านได้” ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวสังคมยอมรับได้ แต่ค่านิยมหรือวัฒนธรรมดังกล่าวอาจส่งผลทำให้ผู้ชายมีโอกาสเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือโรคเอดส์ได้ถ้าขาดการป้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของศุภจิ วิจิวิวัฒน์ (2533: 94) ที่พบว่า นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 54.0 โดยที่ในจำนวนนี้มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 82.0 และการศึกษาของจุฑามาศ นุชนารถ (2531:15) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะมีการร่วมเพศกับหญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 36.9

“การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ทำให้ความรู้สึกลดลง” การที่นักศึกษามีค่านิยมเชิงลบดังนี้ อาจจะเนื่องมาจากความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งเป็นสาเหตุของการเกิดค่านิยม (เพ็ญแข ประจันปัญานิกและอ้อมเดือน สดมณี, 2524) ทำให้เกิดการประพฤติปฏิบัติตามความรู้สึกหรือค่านิยมนั้นๆ ทำให้นักศึกษามีค่านิยมในเรื่องดังกล่าวไปในทิศทางลบ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของอังสนา บุญธรรม (2535: 18) และ อัญชติ คติอนุรักษ์ (2537: 17) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในการที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพราะทำให้ความรู้สึกลดลง ร้อยละ 34.8 และ 41.0 ตามลำดับ จากค่านิยมหรือความเชื่อดังกล่าวอาจส่งผลทำให้เกิดการระบาดของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือเอดส์ได้ รวมถึงการตั้งครุรักรที่ไม่ปรารถนาและการทำแท้งตามมา เป็นต้น

“การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ทำให้เกิดความต้องการทางเพศ” และ “การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ทำให้ความรู้สึกตื่นเต้นขณะมีเพศสัมพันธ์”

ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์จะส่งผลต่อระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้ผู้ที่ดื่มมีพฤติกรรมเปลี่ยนไป ขาดความยับยั้งชั่งใจ มีการแสดงออกไปในลักษณะต่างๆ ที่ผิดแปลกกว่าปกติและเป็นการกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกทางเพศขึ้นได้ (อ้างถึงใน ขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์, 2541: 44) ดังนั้นจึงทำให้นักศึกษามีค่านิยมในเรื่องดังกล่าวไปในทางลบ

“การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกทำให้ลดอัตราการเสี่ยงจากโรคเอดส์” ที่นักศึกษามีค่านิยม ดังนั้นอาจเนื่องมาจากความเชื่อที่ว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกจะไม่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือเอดส์ ฉะนั้นค่านิยมในเรื่องนี้จึงอยู่ในทางลบ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกุลยา สุหรัยพรหม (2535:44) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการร่วมเพศกับเพื่อนต่างเพศหรือคู่อีกจะมีการใช้ถุงยางอนามัยน้อย เนื่องจากว่าบางส่วนยังมีความเชื่อหรือค่านิยมที่ผิดเกี่ยวกับการร่วมเพศกับเพื่อนต่างเพศหรือคู่อีกว่ามีความปลอดภัยจากการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์หรือเอดส์ จึงไม่ใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ และการศึกษาของจรรยา ดวงแก้ว (2539: 114) และปวีณา สายสูง (2541: 43) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกมากที่สุดเช่นเดียวกัน

2. การเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศ

2.1 การเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายและหญิง

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยค่านิยมทางเพศโดยรวมระหว่างเพศชายและเพศหญิง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีค่านิยมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่เพศหญิงมีค่านิยมเชิงบวกดีกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีความแตกต่างระหว่างเพศด้านการอบรมเลี้ยงดู โดยที่เพศหญิงจะถูกอบรมสั่งสอนให้อยู่ในขนบธรรมเนียมประเพณีมากกว่าเพศชาย และมีความคิดในการแสดงออกของพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมกว่าหรือมีความรู้สึกที่ดีกว่าเพศชาย เพราะผู้หญิงเป็นเพศที่มีความละเอียดอ่อนในด้านความคิดเห็นต่างๆ สามารถแยกแยะความคิดในเรื่องเพศได้ถูกต้องเหมาะสมกว่า จึงทำให้เพศหญิงมีค่านิยมทางเพศดีกว่าชาย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของชุลีพร อินทรไพบูลย์ (2536: ก-ข) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่านิยมทางเพศในเชิงบวกดีกว่าเพศชาย และศุภจรี วชิภักดิ์ (2533: 62-97) ที่พบว่า นักเรียนมีทัศนคติในเรื่องเพศเชิงบวกเช่นเดียวกัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าโดยส่วนใหญ่แล้วนักศึกษายังมีความรู้สึกนึกคิดต่อเรื่องเพศในทางที่ถูกต้องดีงาม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากค่านิยมและวัฒนธรรมของสังคมไทยในเรื่องเพศยังคงมีอิทธิพลต่อค่านิยมทางเพศของนักศึกษา และยังเป็นบรรทัดฐานของสังคมไทยต่อไปด้วย

2.2 การเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาในมหาวิทยาลัยใน

กรุงเทพมหานคร และมหาวิทยาลัยภูมิภาค

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่อยู่มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครกับนักศึกษาที่อยู่มหาวิทยาลัยในภูมิภาคมีค่านิยมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครมีค่านิยมทางเพศต่อนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในภูมิภาค ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีอัตราการอยู่หอพักน้อยกว่านักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในภูมิภาค โดยที่นักศึกษาจะพักอยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งจะทำให้ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดหรือได้รับการอบรมสั่งสอน รวมทั้งการปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องให้กับบุตรหลานของตน สำหรับนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในภูมิภาคส่วนใหญ่มีอัตราการอยู่หอพักสูงกว่าจึงทำให้มีอิสระในการดำรงชีวิตมากขึ้น ทำให้ขาดการดูแลเอาใจใส่ การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครอง ทำให้มีโอกาสที่จะประพฤติปฏิบัติในทางที่ไม่ถูกต้องในเรื่องเพศรวมทั้งค่านิยมทางเพศด้วย จากแนวคิดและทฤษฎีที่กล่าวมาในข้างต้นจะเห็นว่าค่านิยมของคนเราสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพแวดล้อมของสังคม (เพ็ญแข ประจันปัญจานีกและอ้อมเดือน สดมณี, 2529: 17) โดยที่ค่านิยมจะได้รับอิทธิพลจากบุคลิกภาพของบุคคล ประสบการณ์ชีวิตจากกลุ่มเพื่อน ชุมชน และการทำงาน (อ้างถึงในพวงพรรณ จันทร์ตรี, 2539: 10-11) ดังนั้นเมื่อนักศึกษาที่อยู่หอพักตามลำพังทำให้ค่านิยมทางเพศที่ปลูกฝังมาจากครอบครัวนั้นเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพแวดล้อม เช่น การเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันหรือจากกลุ่มเพื่อนได้ ดังเช่น วันทนี วากสิลิน (2537: 19) ได้เสนอไว้ว่า กลุ่มเพื่อนหรือคนใกล้ชิดจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น และจากการศึกษาของสุธาทิพย์ แสงวัฒนกุล, 2536 (อ้างถึงในพวงพรรณ จันทร์ตรี, 2539: 24) ที่พบว่าทัศนคติของเพื่อนสนิทที่ปล่อยตัวทางเพศก่อนสมรส มีความสัมพันธ์กับทัศนคติของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่ปล่อยตัวทางเพศทั้งในระดับชอบพอกัน รักกัน หรือหมั่นกันแล้ว ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าสภาพแวดล้อม สังคม กลุ่มเพื่อนทำให้ค่านิยมของคนเราเปลี่ยนแปลงได้ ดังเช่นผลการศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครมีค่านิยมทางเพศต่อนักศึกษาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยในภูมิภาค โดยพบว่า มีค่านิยมทางเพศแตกต่างในเรื่อง “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานแสดงถึงความจริงใจที่มีต่อกัน” นั้นอาจจะเนื่องมาจากการให้ความไว้วางใจต่อกัน ซึ่งผลการศึกษาในปัจจุบันพบว่าวัยรุ่นจะมีเพศสัมพันธ์กับคู่มากที่สุด ดังเช่นการศึกษาของปวีณา สายสูง (2539: 43) และ จันทน์ช ทองศิริ (2540: 65) ที่พบว่าวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กับคู่มากที่สุด ร้อยละ 74.2 และ 81.7 ตามลำดับ

ส่วนในเรื่องของ “การใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ทำให้ความรู้สึกลดลง” ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากความเชื่อหรือค่านิยมในเรื่องการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ของ

กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจันทน์ ทงศิริ (2540: 61) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดน่านไม่แน่ใจว่าการใช้ถุงยางอนามัยทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลง ร้อยละ 54.9 และการศึกษาของ อัญชลี คติอนุรักษ์ (2535: 68) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างในจังหวัดนครราชสีมา เห็นว่าการใช้ถุงยางอนามัยทำให้ความสุขในการร่วมเพศน้อยลง ร้อยละ 47.0 เช่นเดียวกับการศึกษาของกุลยา สุหรัยพรหม (2538: 44) และอังสนา บุญธรรม (2535: 18) ที่กลุ่มตัวอย่างในจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดนครราชสีมา พบว่า การใช้ถุงยางอนามัยทำให้ความรู้สึกทางเพศลดลง ร้อยละ 74.0 และ 34.8 ตามลำดับ

3. พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

3.1 ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

3.1.1 การแต่งกายล่อแหลม

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาเคยกการแต่งกายล่อแหลมร้อยละ 28.5 โดยเป็นเพศชายร้อยละ 22.6 และเพศหญิงร้อยละ 31.5 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการที่นักศึกษาต้องมาอยู่หอพักตามลำพังทำให้มีอิสระมาก ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองว่ากล่าวตักเตือนหรือให้การดูแลแนะนำในการปฏิบัติตัวให้เหมาะสมในเรื่องของการแต่งกายตามวัฒนธรรมไทย หรืออาจจะมาจากค่านิยมที่ไม่ถูกต้องและการเลียนแบบการแต่งกายของอารยธรรมตะวันตกตามแฟชั่น เช่น การสวมเสื้อเกาะอกหรือเสื้อสายเดี่ยว กระโปรงสั้น การสวมกางเกงรัดรูปของเพศชาย เป็นต้น ซึ่งการแต่งกายที่ล่อแหลมอาจจะก่อให้เกิดคดีล่วงละเมิดทางเพศได้

3.1.2 การเที่ยวสถานเริงรมย์

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์มากที่สุดคือ ร้อยละ 78.5 โดยที่เพศชายมีการเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 85.4 และ เพศหญิง ร้อยละ 74.8 ทั้งนี้มาจากนักศึกษาส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในหอพักดังที่กล่าวมาแล้วในข้างต้นไม่ได้อยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ทำให้มีความเป็นอิสระในการดำรงชีวิตมากขึ้น จึงมีโอกาที่จะไปเที่ยวเตร่ข้างนอกกับเพื่อนๆ มากกว่านักศึกษาที่อยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ซึ่งจะคอยดูแลว่ากล่าวตักเตือนเมื่อมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม นอกจากนี้สภาพแวดล้อมหรือสถานเริงรมย์ต่างๆ ที่อยู่รอบๆ ตัวนักศึกษาที่มีบริการอยู่มากมายและมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ เมื่อนักศึกษาได้มีโอกาสอยู่ใกล้แหล่งเริงรมย์เหล่านั้นซึ่งล้วนส่งผลให้นักศึกษาที่เป็นวัยรุ่นมีความอยากรู้อยากเห็น และอยากทดลองในสิ่งต่างๆ เหล่านี้ จึงทำให้มีการเที่ยวสถานเริงรมย์กันเป็นจำนวนมากและอาจจะก่อให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ไม่ถูกต้องได้ ดังเช่นการศึกษาของ ปวีณา สายสูง (2541 : 44) ที่พบว่าวัยรุ่นที่พักอาศัยอยู่ใกล้แหล่งบริการสถานเริงรมย์ มีการเที่ยวสถานเริงรมย์ ร้อยละ 77.1 และการศึกษาของชวชนม สกนชวัฒน์ (2534) ที่พบว่าวัยรุ่นที่อาศัยอย่างอิสระ เช่น อยู่หอพักหรือบ้านเช่า จะเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งชั่ว

ทางเพศ การเที่ยวกลางคืน การดื่มสุรา การเห็นภาพการมีเพศสัมพันธ์โดยผ่านสื่อต่างๆ เช่น วิกิทัศน์ สิ่งพิมพ์ต่างๆ และมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์มากกว่าวัยรุ่นที่อาศัยอยู่กับบิดามารดา ซึ่งจะได้รับ การดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดมากกว่าวัยรุ่นที่อยู่หอพัก จึงทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงที่แตกต่างกัน

3.1.3 การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 74.5 ซึ่งพบว่า เพศชายดื่มมากกว่าเพศหญิงคือ ร้อยละ 83.5 และ 69.7 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้อง กับการศึกษาของจรรยา ดวงแก้ว (2539: 111) และจุฬารัตน์ หัวหาญ (2539: ก - ข) ที่พบว่ากลุ่ม ตัวอย่างเคยดื่มสุรา ร้อยละ 53.5 และ 73.3 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการที่สังคมไทยแต่เดิมมา กำหนดสิทธิและฐานะของหญิงไม่เท่าเทียมกับชายในการประเมินพฤติกรรมของเพศชายและหญิง โดย ที่ถือว่าชายมีอิสระมากกว่าหญิง หญิงต้องมีผู้ปกครองตลอดเวลาและต้องขึ้นอยู่กับสามี (อ้างถึงใน จุฑามาศ นุชนารถ ,2531: 16) ดังนั้น เพศชายจึงมีอิสระในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ได้มากกว่า เพศหญิง เช่น การดื่มสุรา เป็นต้น การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์จะส่งผลกระทบต่อระบบ ประสาท เมื่อดื่มเข้าไปแล้วจะออกฤทธิ์ไปกดการทำงานของระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้แสดง พฤติกรรมออกมาในลักษณะต่างๆ ที่แปลกกว่าปกติ ซึ่งจะทำให้มีพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ เกิดขึ้นได้ ดังเช่นที่ วิวัฒน์ โรจนพิทยากร (อ้างถึงใน กุลยา สุหรัยพรหม, 2531: 15) กล่าวไว้ว่าสุรามีส่วนสำคัญ ที่ทำให้เกิดโรคระบาดของเอดส์อย่างมากมาย เนื่องจากการดื่มสุราเป็นสาเหตุนำไปเที่ยวหญิงบริการ ประกอบกับการดื่มสุราจนมึนเมาทำให้ขาดการควบคุมตนเอง ทำให้ลืมนิยมนิยมอย่างอนาถเมื่อมี เพศสัมพันธ์

3.1.4 การใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกลงทางเพศ

ผลการศึกษาพบว่า การใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกลงทางเพศ ร้อยละ 52.9 เป็นกลุ่มเพศชาย ร้อยละ 82.3 และเพศหญิง ร้อยละ 37.6 สังคมในยุคโลกาภิวัตน์เป็นยุคที่มีวิวัฒนาการ ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวัฒนธรรมต่างๆ ก่อให้เกิดการติดต่อสื่อสารที่ไร้พรมแดน ทำให้ โลกแคบลง ความรู้และเรื่องข้อมูลข่าวสารต่างๆ รวมถึงเรื่องเพศที่มีการเผยแพร่อย่างเปิดเผยในรูปแบบ ของสื่อต่างๆ มากยิ่งขึ้น เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ วิกิทัศน์ และอินเทอร์เน็ตที่ปลูกเร้าอารมณ์เพศ ทำให้อยากู้อ ยากลองหาประสบการณ์แปลกใหม่ ซึ่งสื่อเหล่านั้นมีผลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น เพราะการรับรู้เรื่อง ทางเพศโดยอิสระและขาดการชี้แนะในทางที่ถูกต้องจะนำไปสู่พฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมได้ ดังเช่นการศึกษาของ จันทฉวี ทองศิริ (2539: 36) พบว่าสื่อมีส่วนกระตุ้นให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกลง ทางเพศได้ หรือจากการศึกษาของ จุฑามาศ นุชนารถ (2531: 15) และ จรรยา ดวงแก้ว (2539: 103) ที่พบว่า การอ่านหนังสือหรือดูภาพลามก การดูภาพยนตร์หรือวิกิทัศน์เกี่ยวกับการร่วมเพศ มีสัดส่วนการ มีเพศสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกลงทางเพศต่างๆ เหล่านั้น

3.2 ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับค่าใช้จ่ายรายเดือนที่ได้รับ

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ได้รับค่าใช้จ่ายรายเดือนระหว่าง 3,001-4,000 บาท จะมีจำนวนผู้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในด้านการเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ การใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับค่าใช้จ่ายรายเดือนกลุ่มอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจรรยา ดวงแก้ว (2539: 105) ที่พบว่าค่าใช้จ่ายรายเดือนที่ได้รับมีความสัมพันธ์กับคะแนนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังเช่น พฤติกรรมการดื่มสุราหรือของมีนเมา การเที่ยวสถานเริงรมย์ การดูภาพยนตร์กระตุ้นความรู้สึกทางเพศ และการศึกษาของศรีพัทธา จรรย์วงศ์ (2539: 124) ที่พบว่ารายได้มีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศทุกชนิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้จุฑามาศ นุชนารถ (2531: 84-85) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ซึ่งมีรายได้สูงจะมีพฤติกรรมในการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศและการเที่ยวสถานเริงรมย์สูงกว่ากลุ่มที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์อื่นๆ เช่นเดียวกับการศึกษาของ สุภจิรวชิรวัดณ์ (2533) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับค่าใช้จ่ายจากบิดามารดามักจะมีประสบการณ์ทางเพศสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับค่าใช้จ่ายน้อย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับค่าใช้จ่ายรายเดือนสูงมีโอกาสที่จะใช้จ่ายได้อย่างฟุ่มเฟือย เช่น การไปเที่ยวสถานเริงรมย์ การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ หรือการจัดหาสิ่งกระตุ้นความรู้สึกทางเพศย่อมมีโอกาสมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อย

4. การมีเพศสัมพันธ์

จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มนักศึกษาเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 37.7 (เพศชาย ร้อยละ 64.0 และเพศหญิง ร้อยละ 23.9) สอดคล้องกับการศึกษาของสันทัต เสริมศรีและสืบพงศ์ ไชยพรรค (2530: 301-313) ที่พบว่า วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศ ร้อยละ 39.2 และการศึกษาของปวีณา สายสูง (2541: 41) พบว่านักศึกษาระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดน่านเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 33.4 เช่นเดียวกับการศึกษาของ กาญจนา ปฏิยุทธ (2541: 102) พบว่าวัยรุ่นชายเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 37.0 จะเห็นว่าอัตราการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในปัจจุบันนั้นค่อนข้างสูง อาจจะเนื่องมาจากค่านิยมและวัฒนธรรมของสังคมตะวันตก ที่ได้ส่งผลให้ค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศของสังคมนักศึกษาในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปมีพฤติกรรมไปในทางเสรีมากขึ้น จึงทำให้พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ด้วย

อายุการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่าอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 17.9 ปี สอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีพัทธา จรรย์วงศ์ (2539) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 17.8 ปี ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากช่วงอายุ 17 ปี (อ้างถึงใน ศรีพัทธา จรรย์วงศ์, 2539) เป็นช่วงที่ต้องเข้าสู่การเรียนในระดับที่สูงขึ้น หรือระดับอุดมศึกษาซึ่งทำให้นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องย้าย

เข้ามาสู่สถาบันที่เปิดสอนในเขตเมือง ต้องมาอยู่หอพักหรือบ้านเช่า ทำให้นักศึกษามีความเป็นอิสระมากขึ้น ประกอบกับช่วงอายุ 17 ปี เป็นระยะเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลาย (อายุ 16-18 ปี) ซึ่งเป็นระยะที่มีการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น และพยายามจะออกจากกรอบของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และเป็นระยะที่เพศชายและเพศหญิงมีความใกล้ชิดกันมาก จึงทำให้มีโอกาสมีเพศสัมพันธ์ได้ง่าย ดังนั้นช่วงอายุระหว่าง 16-18 ปี จึงเป็นช่วงที่นักศึกษามีเพศสัมพันธ์มาก นอกจากนี้ ผลการศึกษา ยังพบว่า อายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 13 ปี เช่นเดียวกับการศึกษาของ ขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์ (2541: 105) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 12 ปี ซึ่งน้อยกว่าการศึกษาที่ผ่านมาของ จุฑามาศ นุชนารถ (2531: 61) และ ปวีณา สายสูง (2541: 62) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 13 ปี และ 10 ปี ตามลำดับ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากสังคมในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การติดต่อสื่อสารดำเนินไปอย่างสะดวก และ รวดเร็วการรับข่าวสารต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสารที่เกี่ยวกับเรื่องเพศที่มีการแสดงออกมาอย่างเปิดเผยมากขึ้น ประกอบกับสถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองที่ต้องดิ้นรนเพื่อหารายได้มาเลี้ยงดูครอบครัว จึงทำให้ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลวัยรุ่นและชี้แนะในสิ่งที่ถูกต้อง จึงอาจมีผลให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมก่อนวัยอันสมควรได้

คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรก ผลการศึกษาพบว่าคู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือคูรักร ร้อยละ 65.5 รองลงมา คือเพื่อน ร้อยละ 19.4 ซึ่งคล้ายกับการศึกษาของ ปวีณา สายสูง (2541:43) และจรยา ดวงแก้ว (2539: 114) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรักรเช่นกัน ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาที่ผ่านมาของ ศุภจรี วชิรวัฒน์ (2533: 92-97) และ จันทนัช ทองศิริ (2539: 58) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศหรือโสเภณี และมีแนวโน้มที่เปลี่ยนเป็นคูรักรหรือแฟน อาจจะเนื่องมาจากการระบาดของโรคเอดส์ซึ่งทำให้กลัวการติดโรคเอดส์จากหญิงบริการทางเพศหรืออีกประการหนึ่งคือ การมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรหรือแฟนทำให้ไม่ต้องจ่ายเงินค่าบริการ

สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุส่วนใหญ่มาจากความใกล้ชิด ซึ่งพบร้อยละ 24.7 รองลงมาคือ อยากรอง ร้อยละ 22.2 ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของ ประภาพรณ โอภาสสวัสดิ์ (2533: 50) ที่พบว่า สาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ อยากรอง ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังอยากรู้อยากเห็นและอยากรทดลองหาประสบการณ์ด้วยตนเอง และมีแรงขับทางเพศสูง ฉะนั้นเมื่อมีโอกาสอยู่ตามลำพังจึงไม่สามารถควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมตนเองได้ ผลการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาในด้านการมีเพศสัมพันธ์อาจจะไม่ได้คำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงอาจจะเนื่องสังคมไทยยังไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ทำให้นักศึกษาไม่กล้าตอบตามความเป็นจริงหรืออาจจะเนื่องจากเกิดความอาย

ความถี่ในการมีเพศสัมพันธ์ในระยะ 3 เดือนที่ผ่านมา พบว่า ส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์ นานๆ ครั้ง (1 ครั้ง/เดือน) ร้อยละ 11.9 สอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีพัทรา จริยวงศ์ (2539: 24) และ ขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์ (2541: 106) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์นานๆ ครั้ง (1-2 ครั้ง/เดือน) เช่นเดียวกัน แต่การมีเพศสัมพันธ์นานๆ ครั้งอาจจะส่งผลเสีย เช่น กลุ่มตัวอย่างอาจจะขาดการป้องกัน สำหรับการตั้งครรภ์หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์รวมทั้งโรคเอดส์ด้วย เพราะคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ นานๆ ครั้ง ไม่ทำให้เกิดผลเสียดังกล่าวได้ แต่การตอบแบบสอบถามในเรื่องนี้ ผู้ตอบอาจจะไม่กล้าตอบ ตามความเป็นจริงเนื่องจากอายที่จะเปิดเผยในเรื่องเพศ จึงไม่กล้าตอบแบบสอบถาม ทำให้ข้อมูลที่ได้มา ขาดหายไป

จำนวนคู่เพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า จำนวนคู่เพศสัมพันธ์ที่พบมากที่สุดคือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 จำนวนสูงสุดคือ 4 คน และจำนวนต่ำสุดคือ 1 คน ซึ่งคล้ายกับการศึกษาของ กุลยา สุหรัยพรหม (2538: 44) และจุฬารัตน์ หัวหาญ (2539: 23) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคู่เพศสัมพันธ์ จำนวน 1-2 คน และจากการศึกษาของ สเน็ดดอนและเครเมอร์ (Sneddon and Kremer, 1992: 295-304) ที่พบว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยในไอร์แลนด์เหนือ ร้อยละ 9.0 มีคู่นอนเพียงคนเดียว อาจจะเนื่องมาจากกลัวการติดเชื้อโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคร้ายแรงและมีการระบาดในขณะนี้จึงทำให้ไม่กล้าเปลี่ยนคู่นอนหลายคน

การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีเพศสัมพันธ์ กับหญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 13.0 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จุฑามาศ นุชนารถ (2531: 74-81) และ กุลยา สุหรัยพรหม (2538: 44) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ ร้อยละ 27.5 และ 17.6 ตามลำดับ และยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ร้อยละ 13.8 จากการที่นักศึกษามีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ น้อยลงเพราะว่ากลัวติดโรคเอดส์ซึ่งเป็นโรคที่ร้ายแรงมากที่สุดในปัจจุบันนี้ ดังนั้นแนวโน้มการมี เพศสัมพันธ์หญิงบริการทางเพศจึงลดลง

การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ก่อนการมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 19.4 ซึ่งคล้ายกับ การศึกษาของจันทนัช ทองศิริ (2539) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการดื่มสุราก่อนมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 8.7 และการศึกษาของวาลีย์ และคณะ(Wiley et al, 1997: 45-49) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ยาและ แอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 12.1 และชอบจะมีเพศสัมพันธ์ถ้าตนเองและคู่นอนได้ดื่มสุรา ร้อยละ 49.0 เช่นเดียวกับการศึกษาของ เลวีย์ และคณะ (Levy et al, 1995: 28-32) ที่พบว่า กลุ่มนักเรียนมี

การใช้แอลกอฮอล์และยาสูบในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ และการศึกษาของวิลเลียม (Williams, 1992: 2274) พบว่าวัยรุ่นชายระบุว่า การดื่มสุรามีผลต่อการตัดสินใจในการใช้ถุงยางอนามัยขณะร่วมเพศ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากแอลกอฮอล์มีฤทธิ์กระตุ้นทำให้เกิดความเื่องการทางเพศ อาจกล่าวได้ว่าการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่น่าไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ฮิงสัน และคณะ (Hingson et al. 1990: 295-298) พบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้ถุงยางอนามัยน้อยหลังการดื่มสุรา ร้อยละ 16 ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวอาจเป็นสาเหตุของติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เอดส์หรือการตั้งครรภ์ได้

การคุมกำเนิด ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะมีการคุมกำเนิดทุกครั้ง ร้อยละ 18.6 คุมกำเนิดเป็นบางครั้ง ร้อยละ 14.2 และไม่คุมกำเนิดเลย ร้อยละ 3.6 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจุฑามาศ นุชนารถ (2531: 74) และอัญชลี คติอนุรักษ์ (2539: 99) ที่พบว่าวัยรุ่นมีการคุมกำเนิดมากขึ้น นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่า นักศึกษาเลือกวิธีการคุมกำเนิดโดยการใช้ถุงยางอนามัยมากที่สุดคือ ร้อยละ 25.5 รองลงมาคือ การหลั่งอสุจินอกช่องคลอด ร้อยละ 18.2 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ จุฬารัตน์ หัวหาญ (2539: 108) ที่พบว่าวัยรุ่นเลือกใช้ถุงยางอนามัยมากที่สุด สาเหตุที่มีการใช้ถุงยางอนามัยในการคุมกำเนิดมาก อาจจะเนื่องมาจากเพื่อป้องกันการติดเชื้อเอดส์

การเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่า ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ เคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 7.2 ซึ่งคล้ายกับการศึกษาของ จรรยา ดวงแก้ว (2539: 115) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 5.3 และการศึกษาของ โอ และคณะ (Oh et al., 1994) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยติดเชื้อคลาไมเดีย (Chlamydia) ร้อยละ 6.9 ติดเชื้อโกโนเรีย (Gonorrhoea) ร้อยละ 4.5 และติดเชื้อซิฟิลิส (Syphilis) ร้อยละ 0.9 และซึ่งน้อยกว่าการศึกษาที่ผ่านมาของจุฑามาศ นุชนารถ (2531: 74-81) และ ศรีพิพธา จาริวงษ์ (2539: 89) ที่พบว่าวัยรุ่นชายเคยเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 38.5 และ 17.2 ตามลำดับ จะเห็นว่าประสบการณ์ในการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ลดลง ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ไปเที่ยวหาหญิงบริการเพราะจะกลัวการติดเชื้อเอดส์

การตั้งครรภ์หรือคู่อุปสรรคเพศสัมพันธ์เคยตั้งครรภ์และการทำแท้ง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีการตั้งครรภ์หรือคู่อุปสรรคเพศสัมพันธ์เคยตั้งครรภ์ ร้อยละ 5.0 ซึ่งคล้ายกับการศึกษาของ สุกานดา สุวณิชชาติ และคณะ (2530: 32) จรรยา ดวงแก้ว (2539: 116) และไวลีย์ และคณะ (Wiley et al. 1997) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการตั้งครรภ์ ร้อยละ 4.7 4.0 และ 23.0 ตามลำดับ ในจำนวนนี้เลือกวิธีการแก้ไข ปัญหาโดยการทำแท้งทั้งหมด ซึ่งคล้ายกับการศึกษาของ ลินเดลล์และออลสัน (Lindell and Olsson,

1993: 203-210) ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างในสวีเดนยุติการตั้งครรภ์ด้วยการทำแท้งทั้งหมดเช่นกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากนักศึกษากลัวบิดามารดาหรือผู้ปกครองทราบเรื่องการตั้งครรภ์และอับอายผู้อื่น หรือยังอยู่ในสภาพของนักศึกษายังไม่พร้อมที่จะรับผิดชอบ ไม่มีรายได้ ไม่อาชีพ ถ้าจะเลือกตั้งครรภ์ต่อไปก็ต้องหยุดการเรียน และต้องออกจากมหาวิทยาลัยทำให้สูญเสียอนาคต นอกจากนี้ยังพบว่า มีสถานบริการรับทำแท้งเถื่อนอยู่มาก ทำให้นักศึกษาเลือกวิธีนี้ในการแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการศึกษาค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

การวิจัยครั้งนี้พบว่านักศึกษาชายและหญิงมีค่านิยมทางเพศยังไม่ถูกต้องในบางเรื่อง เช่น การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดาที่เป็นการแสดงออกถึงความรักที่มีต่อกัน การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ซึ่งยอมรับกันได้ และการขึ้นครุครั้งแรกของชายไทยถือว่าเป็นเรื่องปกติ เป็นต้น และเมื่อเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงและระหว่างมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯกับมหาวิทยาลัยในภูมิภาคแล้วพบว่า นักศึกษาหญิงมีค่านิยมดีกว่านักศึกษาชายและนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯกับนักศึกษามหาวิทยาลัยในภูมิภาคมีค่านิยมแตกต่างกันในเรื่อง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานแสดงถึงความจริงจังต่อกัน และการใช้ถุงยางอนามัยขณะมีเพศสัมพันธ์ทำให้ความรู้สึกลดลง เป็นต้น นอกจากนี้พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเรื่องการแต่งกาย ล้อแหลม การเที่ยวสถานบันเทิง การดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ และการใช้สื่อกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในเรื่องดังกล่าวค่อนข้างสูง ดังนั้น

1. บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ควรดูแลเอาใจใส่บุตรหลานอย่างใกล้ชิดและควรปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง เพื่อให้วัยรุ่นเกิดจิตสำนึกที่ดีและถูกต้องเหมาะสมเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องเพศ อันจะเป็นการช่วยให้ลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นและทำให้วัยรุ่นประพฤติปฏิบัติตัวได้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมอันดีงามของไทย เช่น เพศชายต้องรู้จักให้เกียรติเพศหญิงและเพศหญิงต้องรู้จักรักษาวนสงวนตัว เป็นต้น

2. ครูหรืออาจารย์ที่สอนเรื่องเพศศึกษาควรสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีของไทย ครูควรศึกษาวิธีการสอนและหาวิธีการสอนแบบใหม่ๆ โดยพยายามให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เช่น การช่วยกันหรือแสดงทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนได้รับรู้เรื่องเพศที่ถูกต้องและมีค่านิยมที่ดีในเรื่องเพศ

3. โรงเรียนมัธยมศึกษาควรดำเนินการดังนี้

3.1 จัดหลักสูตรการสอนเอง โดยที่ครูเป็นผู้กำหนดเนื้อหาเพศศึกษาที่จะสอนเองให้เหมาะสมกับสภาพและปัญหาของนักเรียนในโรงเรียนและมีวิธีสอนเพศศึกษาที่เพิ่มทัศนคติค่านิยมทางเพศมากกว่าการเน้นความรู้

3.2 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้กับนักเรียน เช่น การจัดชมรม การจัดกีฬาประเภทต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีกิจกรรมทำร่วมกันและรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มากขึ้น ซึ่งอาจเป็นการลดปัญหาต่างๆ ได้ เช่น การหมกมุ่นในเรื่องเพศ หรือการเที่ยวเตร่ เป็นต้น นอกจากนี้ทางโรงเรียนควรจัดประชุมผู้ปกครองและมีการเชิญวิทยากรมาบรรยายให้ผู้ปกครองฟังในเรื่อง วิธีการเลี้ยงดูและอบรมในเรื่องเพศที่เกี่ยวกับค่านิยมและการปฏิบัติตัวกับเพศตรงข้ามของวัยรุ่น เพื่อให้ผู้ปกครองเหล่านั้นมีการอบรม ดูแล และมีความเข้าใจวัยรุ่นที่ถูกต้อง

4. มหาวิทยาลัยควรดำเนินการดังนี้

4.1 ควรมิวิชาสุขภาพส่วนบุคคล (Personal Health) เป็นวิชาบังคับเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้โดยมีเนื้อหาเรื่องเพศศึกษาด้วย

4.2 มีการเชิญวิทยากรที่มีชื่อเสียงในการให้ความรู้เรื่องเพศมาบรรยายให้นักศึกษาฟัง หรือจัดนิทรรศการในเรื่องเพศ โดยมีการแจกแผ่นพับที่ให้ความรู้เรื่องเพศ เช่น วิธีการคุมกำเนิดในแบบต่างๆ วิธีการป้องกันโรคเอดส์ การติดต่อของเชื้อเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

4.3 มีการจัดแนะแนวหรือมี Hot Line ให้คำปรึกษาปัญหาต่างๆ แก่นิสิตนักศึกษาที่มีปัญหา โดยแพทย์ จิตแพทย์ และนักจิตวิทยา

4.4 อาจารย์ที่ปรึกษาควรจะให้ความสนใจดูแลพฤติกรรมของนักศึกษาด้วย และต้องเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ดีแก่นักศึกษาที่มีปัญหาหรือต้องการคำแนะนำ

4.5 ฝ่ายกิจการนักศึกษา ควรจัดกิจกรรมต่างๆ ให้นักศึกษา เช่น การจัดตั้งชมรมกีฬาประเภทต่างๆ ชมรมลีลาศ ชมรมดนตรีไทย - ดนตรีสากล และชมรมศิลปะ เป็นต้น เพื่อให้นักศึกษาได้ทำกิจกรรมร่วมกันและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ไม่หมกมุ่นในเรื่องเพศ

4.6 หอพักของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยควรมีกฎระเบียบอย่างเข้มงวดในการเข้า-ออกหอพัก และหอพักควรมีการแยกชาย-หญิง เพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่อาจเกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยควรมีกฎห้ามดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ทุกชนิดในเขตมหาวิทยาลัย เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้จากการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์เหล่านั้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในมหาวิทยาลัยของรัฐกับเอกชน เพื่อที่จะทราบความแตกต่างหรือปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา
2. การศึกษาในครั้งนี้มีการนำตัวแปรมาศึกษาน้อย ดังนั้นควรเพิ่มตัวแปรอื่นๆ เช่น โครงสร้างของครอบครัว อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน สถานการณ์ที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่สมบูรณ์และชัดเจนยิ่งขึ้น
3. ควรมีการศึกษาแบบแผนในการคบเพื่อนต่างเพศหรือคู่รัก ก่อนนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อดูข้อมูลให้ลึก เพื่อประโยชน์ต่อการป้องกันและแก้ปัญหาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักศึกษาต่อไป
4. ควรเพิ่มประเด็นคำถามในด้านค่านิยมหรือพฤติกรรมเสี่ยงในการสร้างแบบสอบถาม เพื่อที่จะได้รู้ถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดค่านิยมหรือพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ได้มากขึ้น
5. ควรศึกษาวิธีสอนแบบต่างๆ ที่มีผลต่อการสร้างค่านิยมทางเพศที่ถูกต้อง